Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 1. sierpnia 1896.

Treść: (M 131—138.) 131. Ustawa o zniesieniu udziałów imaczy przestępstwa defraudacyjne wykrywających. — 132. Ustawa o udzieleniu krajowi Krainie pożyczki z funduszów państwa z powodu trzęsienia ziemi, które ją w roku 1895 nawiedziło. — 133. Ustawa o wyznaczeniu dotacyj dodatkowych do preliminarza państwa na rok 1896. — 134. Rozporządzenie, tyczące się wykonania ustawy z dnia 2. lipca 1896 o zniesieniu udziałów imaczy wykrywających przestępstwa defraudacyjne. — 135. Obwieszczenie o ustanowieniu starostwa w Melk w Dolnej Austryi. — 136. Obwieszczenie o ustanowieniu komory głównej II. klasy w Heinersdorfie Pruskim i o zwinięciu komory pomocniczej I. klasy w Barzdorfie. — 137. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową w Czerniowcach, która utrzymywana być ma w ruchu za pomocą elektryczności. — 138. Rozporządzenie, tyczące się rozpoczęcia urzędowania w Sądzie powiatowym floridsdorfskim w Dolnej Austryi.

131.

Ustawa z dnia 2. lipca 1896,

o zniesieniu udziałów imaczy przestępstwa defraudacyjne wykrywających.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Postanowienia, tyczące się wynagradzania (udziałów) imaczy, przestępstwa defraudacyjne wykrywających, obecnie w mocy będące, uchylają się a z podwyższonych w skutek tego nadwyżek grzywien defraudacyjnych przekazują się 74 procenty do skarbu państwa.

Artykuł II.

Artykuł poprzedzający nie stosuje się do tych przypadków:

1. w których istnieją prawa do udziałów imaczy już nabyte zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać, albo

2. w których osobna ustawa lub kontrakt pozostawia wpływające grzywny, za wynagrodzeniem kosztów postępowania, dzierżawcy dochodów niestałych lub towarzystwu ugodnemu podatku konsumcyjnego.

Artykuł III.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Począwszy od tego dnia uchylają się postanowienia z ustawą niniejszą w sprzeczności będące.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Ischl, dnia 2. lipca 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Biliúski r. w.

132.

Ustawa z dnia 8. lipca 1896,

o udzieleniu krajowi Krainie pożyczki z funduszów państwa z powodu trzęsienia ziemi, które ją w roku 1895 nawiedziło.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważniam Mój Rząd, żeby krajowi Krainie z powodu trzęsienia ziemi, które ją w r. 1895 nawiedziło, udzielił z funduszów państwa na cele poniżej oznaczone pożyczkę w sumie 1,500.000 zł. na trzy od sta.

Z sumy tej wyłożyć należy 550 000 zł. na odbudowanie budynków stanowych, 450 000 zł. na udzielenie gminie miasta Lublany pożyczki trzechprocentowej w celu uposażenia funduszu regulacyi miasta a 500.000 zł. na udzielenie pożyczek trzechprocentowych potrzebującym wsparcia posiadaczom takich budynków, które trzęsienie ziemi zburzyło lub uszkodziło w Lublanie i postronnych powiatach Krainy.

§. 2.

Suma ogólna 1,500.000 zł. dana będzie krajowi do rozrządzenia trzema ratami rocznemi po 500.000 zł. w latach 1896, 1897 i 1898.

W tym celu wyznacza się Rządowi dotacyę dodatkową do preliminarza państwa na rok 1896, wydatki, rozdział "Ogólna administracya kasowa" w sumie 500.000 zł.; dwie następne raty zamieścić należy w preliminarzach państwa lat 1897 i 1898.

§. 3.

Pożyczka w sumie 1,500.000 zł. zwrócona być ma w dwudziestu równych ratach rocznych, z których pierwsza będzie płatna dnia 1. stycznia 1901.

§. 4.

Dokumenty prawne, podania, wpisy hipoteczne i czynności urzędowe, tyczące się tej pożyczki, jakoteż pożyczki udzielone z niej gminie miasta Lublany i osobom prywatnym są wolne od stępli i należytości.

§. 5.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Ischl, dnia 8. lipca 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Biliński r. w.

133.

Ustawa z dnia 8. lipca 1896,

o wyznaczeniu dotacyj dodatkowych do preliminarza państwa na rok 1896.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

Artykuł I.

Na pokrycie kilku wydatków, w ustawie skarbowej na rok 1896 nie przewidzianych, wyznaczają się następujące dotacye dodatkowe.

A. Rozdział 7. Ministerstwo spraw wewnętrznych.

I. Tytuł 1. Kierownictwo naczelne.

a) Departamenty techniczne ubezpieczeń.

Wydatek zwyczajny 10.725 zł.
Wydatek nadzwyczajny 11.800 "
Suma . 22.525 zł.

b) Na wykonanie badań statystycznych co do stosunków urzędników prywatnych.

Wydatek nadzwyczajny 12.000 zł.

II. Tytuł 6. Budownictwo wodne.

Styrya.

Wydatek nadzwyczajny:

B. Ministerstwo skarbu.

Rozdział 11. Ogólna administracya kasowa.

Wydatek nadzwyczajny:

a) Zaliczka bezprocentowa krajowi Styryi na konserwacyę budowli regulacyjnych w rzece Murze na przestrzeni od Grazu na dół aż do granicy styryjsko węgierskiej (1 rata) 45.000 zł.

Wsparcia nadzwyczajne:

Dodatek drożyzniany dla funkcyonaryuszów państwa tudzież kolei żelaznych państwa z powodu katastrofy, jaką w roku 1895 trzęsienie ziemi zrządziło w Krainie 62.500 zł.

C. Rozdział 30. Ministerstwo sprawiedliwości.

Tytuł 4. Nowe budowie zarządu sprawiedliwości.

Galicya wschodnia.

Artykuł II.

Do używania dotacyi zwyczajnej w sumie 10.725 zł. dla departamentów technicznych ubezpieczenia w Ministerstwie spraw wewnętrznych wyznacza się okres aż do 31. grudnia 1896, do używania wszystkich dotacyj nadzwyczajnych okres aż do 31. grudnia 1897.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i skarbu.

Ischl, dnia 8. lipca 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Biliński r. w

Gleispach r. w.

107.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 9. lipca 1896,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 2. lipca 1896 (Dz. u. p. Nr. 131) o zniesieniu udziałów imaczy wykrywających przestępstwa defraudacyjne.

8 1.

Ustawa o zniesieniu udziału imaczy, wykrywających przestępstwa defraudacyjne, nie narusza obowiązujących postanowień, tyczących wynagradzania osób donoszących o przestępstwach defraudacyjnych.

§. 2.

Osoby, które położyły szczególne zasługi przez wykrycie w zakresie swojej powinności służbowej przestępstw defraudacyjnych, albo — chociażby nawet w tym względzie nie istniał obowiązek służbowy — przez przytrzymanie defraudanta, albo przez uchwycenie przedmiotu przestępstwa lub środków, które do popełnienia go służyły, mogą być nagradzane ze skarbu państwa w miarę ważności przypadku karnego i trudności wykrycia, przytrzymania lub uchwycenia.

§. 3.

Na udzielenie tej nagrody nie wpływa okoliczność, czy w skutek wykrycia przypadku defraudacyi, defraudant ściągnął na siebie karę majątkową czy karę aresztu, lub czy grzywny, na które go prawomocnie skazano, zostały rzeczywiście zapłacone.

Nagroda może być udzielona nawet w tym razie, jeżeli kara za defraudacyę już się umorzyła, o ile tylko odnośnie do opłaty, przestępstwem na uszczerbek wystawionej, służy jeszcze państwu prawo wymiaru.

8. 4.

Gdy w celu udzielania nagrody, w §. 2 oznaczonej, ocenia się stopień zasługi około wyśledzenia przypadku defraudacyi, brać należy na uwagę mianowicie następujące okoliczności:

- a) szczególne niebezpieczeństwo, na które skarb był wystawiony przez owo przestępstwo defraudacyjne, czyto ze względu na wysokość przypadającej opłaty lub na wartość przedmiotu przestępstwa, czy też ze względu na niebezpieczność przestępcy albo na rozmiar, skrytość i przebiegłość szkodliwego dla skarbu przedsięwzięcia;
- szczególne trudy, natężenie lub niebezpieczeństwo osobiste, które łączyło się z wykryciem przypadku defraudacyi.

§. 5.

Każdy, kto w sposób w §. 2 oznaczony, był czynny w wykryciu przypadku defraudacyi, ma prawo, gdyby to chciał wykazać, żądać potwierdzenia od Władzy, urzędu lub urzędnika, której a względnie któremu składa się opis istoty czynu, że on ów przypadek wyśledził, w potwierdzeniu zaś tem podać należy liczbę dziennika, pod którą opis istoty czynu nadszedł do urzędowego załatwienia.

Biliński r. w.

135.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 24. lipca 1896,

o ustanowieniu starostwa w Melk w Dolnej Austryi.

Jego cesarska i królewska Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 28. września 1895 raczył najmiłościwiej z częściową zmianą podziału administracyjnego Dolnej Austryi rozporządzeniem Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 10. lipca 1868, Dz. u. p. Nr. 101, ogłoszonego, zezwolić na ustanowienie w Melk starostwa, którego okrąg urzędowy obejmować ma okręgi sądowe Mank, Melk i Ybbs, oddzielić się mające od teraźniejszych powiatów politycznych Scheibbs, St. Pölten i Amstetten.

Starostwo Melk rozpocząć ma urzędowanie dnia 1. października 1836.

Badeni r. w.

136.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. lipca 1896,

o ustanowieniu komory głównej II. klasy w Heinersdorfie Pruskim i o zwinieciu komory pomocniczej I. klasy w Barzdorfie.

Odnośnie do wykazu urzędów cłowych na obszarze cłowym austryacko-wegierskim ustanowionych, który rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 1. sierpnia 1891, Dz. u. p. Nr. 154, został ogłoszony, podaje się do wiadomości powszechnej, że w Heinersdorfie Pruskim ustanowiona została w dworcu kolejowym komora główna II. klasy, która oprocz odpowiednich jej kategoryj upoważnień celniczych, otrzymała także upoważnienie do postepowania awizacyjnego w obrocie kolejowym, tudzież do ekspedyowania uwolnionych od cła rzeczy podróżnych naprzód i później wysłanych i do postepowania wywozowego z cukrem, wyprowadzanym z prawem do bonifikacyi wywozowej.

Komora pomocnicza I. klasy w Barzdorfie została zwinieta.

Biliński r. w.

137.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 26. lipca 1896,

o nadaniu koncesyi na małą kolej wazko-torowa w Czerniowcach, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanemi c. k. Ministerstwami, tudzież c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny nadało gminie miasta Czerniowiec bliczne uznał potrzebe wybudowania takich kolei.

na prośbę onejże, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu małej kolei wązko-torowej, na której ruch utrzymywany być ma zapomocą elektryczności od mostu na Prucie ulicami Mostową, Dworcową, Główną, przez Rynek, ulicami Ratuszowa, Siedmiogrodzka, Strzelecka aż do dziedzińca stacyi Ogród ludowy kolei żelaznej lwowsko-czerniowieckiej. z odnogami, od uścia ulicy Mostowej do ulicy Dworcowej, aż do dziedzińca budynku głównego stacyi czerniowieckiej i od uścia ulicy Ogrodowej do ulicy Siedmiogrodzkiej, aż do wozowni, pod następującemi bliżej określonemi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei koncesyonowanej zapewniają się dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianego w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnienia od podatku zarobkowego i dochodowego, od opłacania należytości steplowych od kupouów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku państwa, któryby w przyszłości mocą ustaw został na ich miejsce zaprowadzony, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Gdyby stępel od biletów osobowych miał być zamieniony na opłatę procentową, zastosowane być ma postanowienie artykułu XX, ustęp drugi ustawy rzeczonej.

§. 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest rozpocząć niezwłocznie budowę kolei na wstępie oznaczonej, skończyć ją najpóźniej w przeciągu półtora roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotowa kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryuszka na żądanie Rządu stosowna kaucye a to w papierach obiegowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiazujących.

Takież samo prawo nadane bedzie koncesyonaryuszce do wyhudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro pu-

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanych użyte być miały drogi nie pod zarządem gminy zostające, koncesyonaryuszka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje želazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, jakieby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle Władz do tego powołanych.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszce prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszki.

Emisya obligacyj pierwszorzędnych jest wzbroniona.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszce prawo Wypuszczenia w obieg akcyj pierwszorzednych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia, pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd ustanowi.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędnych, zanim akcye zakładowe nabeda prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po cztery od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami nabycia taboru zabezpieczenia interesów państwa z powodu konkolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, rze- cesyi lub w sprawach dochodów niestałych, gdy się

czywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wydaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w okresie koncesyjnym według planu amortyzacyi przez Rząd zatwierdzonego.

Statut Spółki jakoteż formularze akcyj zakładowych i akcyj pierwszorzędnych, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest dozwalać podoficerom i ordynansom na razie służbę pełnią cym bezpłatnego przejazdu kolejami.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie, umówić się należy z właściwemi Władzami wojskowemi.

Koncesyonaryuszka zobowiazuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jednym ze szlaków kolei koncesyonowanej, koncesyonaryuszka ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom Władz, bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 9.

Urzędnicy państwa, funkcyonaryusze i słudzy jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla

wywiodą certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z pakunkiem podróżnym bezpłatnie.

§. 10.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego może koncesyonaryuszka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyczące się zarządu kolei, wymieniane między dyrekcyą lub gronem kierującem przedsiębiorstwa kolejowego a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez sługi zakładu kolejowego.

§. 11.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat pięćdziesiąt (50), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §fie 2gim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §fu 11, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 12.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) nie stosuje się do kolei koncesyonowanej.

§. 13.

Koncesyonaryuszka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolej koncesyonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 15.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Guttenberg r. w.

138.

Rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z d. 28. lipca 1896,

tyczące się rozpoczęcia urzędowania w Sądzie powiatowym floridsdorfskim w Dolnej Austryi.

Sąd powiatowy floridsdorfski, stosownie do rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23. października 1895 (Dz. u. p. Nr. 160) nowo ustanowiony, rozpocząć ma urzędowanie dnia 1. września 1896.

Gleispach r. w.